

Eigenlijk wilde ik hier 4:33 van John Cage spelen , maar daar had ik net niet genoeg tijd voor :-). Ik beloof het desalniettemin kort te houden. Ik ben Joosje, dochter van Margot en Ton, Roy was eigenlijk al voor dat ik er was, in mijn leven, waar hij de wereld en de mensen hier om ons heen beïnvloedde, zoals mijn ouders. Toen ik klein was, bracht hij altijd puzzeltjes voor me mee, sommige zelf bedacht, sommige kreeg hij van anderen. Hij kon nooit iets onbegrepen of onopgelost laten, dat heeft hij aan mij meegegeven. Ook een passie voor filosofie gaf hij mij, de laatste keer dat we samen in Leiden bij elkaar zaten hadden we het over Heidegger, en hoe onbegrijpelijk zijn werk, zijn en tijd was en hoe het boek altijd naar hem staarde maar hij altijd terug staarde en er nooit doorheen kwam. Volgens Heidegger ken je jezelf alleen op het moment dat je de dood in de ogen kijkt, dus misschien is het Roy uiteindelijk toch nog gelukt.

Hij was mijn tutor, mentor, en mijn inspiratie, ik ga je ontzettend missen, maar je appeltaarten niet.